

Το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο Όπως αποκαλύπτεται στις διαθήκες Του

«Το μυστικό του Κυρίου είναι με όσους τον φοβούνται· και θα τους αποκαλύψει τη διαθήκη Του.»

Ψαλμός 25:14

Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για τον άνθρωπο που θα οδηγήσει στην ευλογία όλων των οικογενειών της γης και το οποίο, όταν ολοκληρωθεί, θα έχει επαναφέρει το ανθρώπινο γένος στον Θεό. Αν μελετούσαμε τη Βίβλο απλώς για να αποδείξουμε ένα προκαθορισμένο δόγμα, δεν θα βρίσκαμε ποτέ τα διαμάντια της αλήθειας που κρύβονται στις σελίδες της. Ωστόσο, αν η ειλικρινής μας προσπάθεια είναι να μάθουμε τους σκοπούς του Θεού και αν προσεγγίσουμε τη Βίβλο με ανοιχτό μυαλό και ειλικρινή καρδιά, θα βρούμε το θεϊκό σχέδιο για το ανθρώπινο πεπρωμένο να αποκαλύπτεται με σαφήνεια στις σελίδες της.

Οι διαθήκες του Θεού παρέχουν μια πλήρη εικόνα του ένδοξου σχεδίου Του για τους αιώνες. Αυτές οι διαθήκες, όπως καταγράφονται στη Βίβλο, καλύπτουν ολόκληρη την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, από τον χαμένο παράδεισο έως τον ανακτημένο παράδεισο. Το παρόν άρθρο εξετάζει μερικές από τις διαθήκες μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου, όπως καταγράφονται στη Βίβλο. Η

κατανόηση αυτών των διαθηκών θα μας βοηθήσει να εκτιμήσουμε τη θέση μας στο μεγάλο θεϊκό πρόγραμμα για τη σωτηρία του κόσμου. Καθώς παρατηρούμε τα μεγαλοπρεπή βήματα του Θεού μας στην εξέλιξη του σχεδίου Του για τον άνθρωπο, η πίστη μας θα ενισχυθεί και η ελπίδα μας για τη βασιλεία Του θα γίνει μεγαλύτερη και πιο πραγματική.

Οι διαθήκες του Θεού, όπως καταγράφονται στη Βίβλο, δίνονται με διάφορους τρόπους. Ορισμένες έχουν τη μορφή μονομερούς υπόσχεσης ή δέσμευσης εκ μέρους του Θεού. Άλλες έχουν τη μορφή αμοιβαίων συμφωνιών ή συμβολαίων μεταξύ του Θεού και ατόμων, εθνών ή ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ορισμένες από τις διαθήκες του Θεού περιλαμβάνουν θεϊκά θεσπισμένες διατάξεις με ανταμοιβές για την πιστότητα και τιμωρίες για την απιστία. Σε όλες τις περιπτώσεις, ωστόσο, οι διαθήκες του Θεού με τα ανθρώπινα πλάσματά Του έχουν ως απώτερο σκοπό την αιώνια ευλογία τους.

Η Διαθήκη στην Εδέμ

Η πρώτη διαθήκη μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου συνήφθη στον Κήπο της Εδέμ. Καταγράφεται στη Γένεση 2:15-17: «Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο και τον έβαλε στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργεί και να τον φυλάει. Και ο Κύριος ο Θεός πρόσταξε τον άνθρωπο, λέγοντας: Από κάθε δέντρο του κήπου μπορείς να τρως ελεύθερα· αλλά από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, δεν πρέπει να φας από αυτό· διότι την ημέρα που θα φας από αυτό, σίγουρα θα πεθάνεις.»

Η ζωή ή ο θάνατος εξαρτιόταν από την τήρηση αυτής της διαθήκης. Αυτή απαιτούσε υπακοή στον νόμο του Θεού. Ο Αδάμ παρέβη αυτή τη διαθήκη με την ανυπακοή του. (Γεν. 3:6) Έχασε τη διαθηκική του σχέση με τον Θεό. Καταδικάστηκε σε θάνατο. Η Αγία Γραφή λέει: «Στην εύνοιά Του βρίσκεται η ζωή». (Ψαλ. 30:5) Κανείς δεν μπορεί να ζήσει για πάντα χωρίς την εύνοια του Θεού, παρά το γεγονός ότι πολλοί πιστεύουν στην εσφαλμένη διδασκαλία της εγγενούς αθανασίας. Μόνο όταν βρίσκεται στην εύνοια του Θεού ο άνθρωπος έχει ζωή. Η αιώνια ύπαρξη του ανθρώπου εξαρτάται από το αν βρίσκεται σε σχέση διαθήκης με τον Θεό. Ο Σατανάς είπε: «Σίγουρα δεν θα πεθάνετε». (Γεν. 3:4) Μια σύγχρονη εκδοχή αυτού θα ήταν: «Θα φαίνεται ότι θα πεθάνετε, αλλά η ψυχή σας θα είναι πραγματικά ζωντανή κάπου αλλού».

Μιλώντας για τον Σατανά, ο Ιησούς είπε: «Αυτός ήταν δολοφόνος από την αρχή, και δεν έμεινε στην αλήθεια, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του. Όταν λέει ψέμα, μιλάει από τον εαυτό του· διότι είναι ψεύτης και ο πατέρας του ψεύδους.» (Ιωάν. 8:44) Από την άλλη πλευρά, ο Θεός είπε στον Αδάμ απλά και ξεκάθαρα το αποτέλεσμα της ανυπακοής: «Σίγουρα θα πεθάνεις.» (Γεν. 2:17) Από τα στοιχεία που μας περιβάλλουν, ο Θεός, και όχι ο Σατανάς, έλεγε την αλήθεια. Σίγουρα, ο Αδάμ είναι νεκρός, και η Αγία Γραφή μας λέει ότι στον Αδάμ «όλοι πεθαίνουν». (Γεν. 5:5· Α΄ Κορ. 15:22) Έτσι, όλοι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την απόφαση ως προς το αν ήταν ο Θεός ή ο Σατανάς που είπε την αλήθεια σε αυτό το ζήτημα ζωής και θανάτου.

Είναι προφανές ότι όχι μόνο ο Αδάμ έχασε την κοινωνία του με τον Θεό, αλλά και όλοι οι απόγονοί

του έχουν γεννηθεί εκτός της σχέσης της διαθήκης μαζί Του. Είναι γραμμένο: «Μέσω ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και ο θάνατος μέσω της αμαρτίας· και έτσι ο θάνατος πέρασε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν.» (Ρωμ. 5:12) Μετά την παράβαση του Αδάμ, ωστόσο, ο Θεός δεν παρέδωσε το ανθρώπινο γένος στον Σατανά για την πλήρη και απόλυτη καταστροφή του. Αυτό το γεγονός κατέστη σαφές για πρώτη φορά από τη δήλωση στη Γένεση 3:15, όπου μας δίνεται η διαβεβαίωση ότι ο σπόρος, ή ο απόγονος, της γυναίκας θα συντρίψει το κεφάλι του φιδιού. Αυτό ήταν μια αχτίδα ελπίδας για τους πρώτους γονείς μας ότι κάποια στιγμή στο μέλλον θα ήταν δυνατή η αποκατάσταση της σχέσης διαθήκης τους με τον Θεό.

Η διαθήκη με τον Νώε

Η επόμενη διαθήκη που συνήφθη με τον άνθρωπο μετά την εκδίωξή του από τον Κήπο της Εδέμ δόθηκε στον Νώε. Αυτή η διαθήκη παρέχει μεγάλη βεβαιότητα ότι «οι ουρανοί είναι του Κυρίου· την γη όμως την έδωσε στους γιους των ανθρώπων» (Ψαλ. 115:16). Η διαθήκη αυτή αναφέρεται σαφώς στη Γένεση 9:11-17: «Θα συνάψω τη διαθήκη Μου μαζί σας· δεν θα εξολοθρευθεί πλέον κάθε σάρκα από τα νερά του κατακλυσμού· ούτε θα υπάρξει πλέον κατακλυσμός για να καταστρέψει τη γη. Και ο Θεός είπε: Αυτό είναι το σημάδι της διαθήκης που συνάπτω ανάμεσα σε Μένα και σε σας και σε κάθε ζωντανό πλάσμα που είναι μαζί σας, για παντοτινές γενεές: Θα βάλω το τόξο Μου στο σύννεφο, και θα είναι ως σημάδι διαθήκης ανάμεσα σε Μένα και στη γη. Και όταν φέρνω σύννεφο πάνω από τη γη, θα φαίνεται το τόξο μέσα στο σύννεφο· και θα θυμάμαι

τη διαθήκη μου, που είναι ανάμεσα σε μένα και σε σας και σε κάθε ζωντανό πλάσμα από κάθε σάρκα· και τα νερά δεν θα γίνουν πια κατακλυσμός για να καταστρέψουν κάθε σάρκα. Και το τόξο θα είναι μέσα στο σύννεφο· και θα το βλέπω, για να θυμάμαι την αιώνια διαθήκη ανάμεσα στον Θεό και σε κάθε ζωντανό πλάσμα από κάθε σάρκα που βρίσκεται πάνω στη γη. Και ο Θεός είπε στον Νώε: «Αυτό είναι το σημάδι της διαθήκης, την οποία έχω συνάψει μεταξύ εμού και κάθε σαρκός που υπάρχει επάνω στη γη».

Σε αυτή την αφήγηση ο Θεός μας λέει ότι το ουράνιο τόξο είναι το σημάδι ότι η διαθήκη θα τηρηθεί και ότι η γη δεν θα καταστραφεί ποτέ ξανά από πλημμύρα νερών. Μπορούμε να ρωτήσουμε: Γιατί επιλέχθηκε το ουράνιο τόξο ως σημάδι εγγύησης της διαθήκης του Θεού; Το να εκτιμήσουμε αυτή την απλή αλήθεια σημαίνει να ενισχύσουμε την πίστη μας. Σύμφωνα με τη Βίβλο, πριν από τον κατακλυσμό δεν είχε βρέξει ποτέ πάνω στη γη. Στη Γένεση 2:5,6 μας λέγεται: «Ο Κύριος ο Θεός δεν είχε κάνει να βρέξει πάνω στη γη, ... Αλλά ανέβαινε μια ομίχλη από τη γη και ποτίζε ολόκληρη την επιφάνεια του εδάφους». Ένας από τους λόγους για τους οποίους ο Νώε ίσως έγινε αντικείμενο χλευασμού, καθώς έχτιζε την κιβωτό προετοιμαζόμενος για τον επερχόμενο κατακλυσμό, ήταν ότι όσοι ζούσαν εκείνη την εποχή δεν είχαν δει ποτέ βροχή να πέφτει από τα σύννεφα.

Ο λόγος για τον οποίο δεν υπήρχε βροχή πριν από τον κατακλυσμό είναι τόσο επιστημονικός όσο και βιβλικός. Στη Γένεση 1:6-10, η περιγραφή της δημιουργίας μας λέει ότι το «στερέωμα» χώριζε δύο μεγάλες μάζες νερού. Μας λέγεται ότι ο Θεός ονόμασε το στερέωμα ουρανό — δηλαδή, μια

έκταση του ουρανού. Τα νερά κάτω από τους ουρανούς βρίσκονταν πάνω στη γη, και καθώς εμφανίστηκε η ξηρά, διαχωρίστηκαν σε μεγάλες μάζες νερού που ονομάζονται θάλασσες, ακριβώς όπως τις βλέπουμε σήμερα. Τα νερά πάνω από το στερέωμα είχαν τη μορφή ενός δακτυλίου υδατώδους ύλης που περιέβαλε τη γη πριν από τον κατακλυσμό. Δεν είναι παράξενο οι πλανήτες να έχουν δακτυλίους που τους περιβάλλουν. Ο Κρόνος έχει δακτυλίους που αποτελούνται κυρίως από νερό υπό μορφή πάγου. Άλλοι πλανήτες έχουν δακτυλίους που αποτελούνται από υλικά άλλα από το νερό. Ο δακτύλιος που περιέβαλε τη γη πριν από τον κατακλυσμό δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου που η γη προετοιμαζόταν για την κατοίκηση του ανθρώπου, όταν η έντονη θερμότητα του πλανήτη απέβαλε, με τη μορφή ατμού, τεράστιες ποσότητες υγρασίας. Αυτή η υγρασία περιέβαλε τη γη σαν πέπλο. Προκάλεσε την ύπαρξη συνθηκών θερμοκηπίου πάνω στη γη.

Αυτή η θεωρία για τη δημιουργία της γης υποστηρίζεται τόσο από πολλούς επιστήμονες όσο και από μελετητές της Βίβλου. Πολλοί έχουν απορήσει ως προς το γιατί τα μαστόδοντα και άλλα θερμόαιμα ζώα μπορούσαν να ζουν σε περιοχές που σήμερα ανήκουν στην Αρκτική Ζώνη. Οι συνθήκες θερμοκηπίου που επικρατούσαν στη γη πριν από τον κατακλυσμό έκαναν όλα τα μέρη της γης εξίσου κατοικήσιμα.

Στη Γένεση 7:11,12 έχουμε την περιγραφή του σπασίματος του δακτυλίου πάνω από τη γη με τα εξής λόγια: «Στο εξακοστό έτος της ζωής του Νώε, τον δεύτερο μήνα, την δέκατη έβδομη ημέρα του μήνα, την ίδια ημέρα άνοιξαν όλες οι πηγές του

μεγάλου βάθους, και άνοιξαν τα παράθυρα του ουρανού. Και η βροχή έπεφτε πάνω στη γη σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες.»

«Τα παράθυρα του ουρανού άνοιξαν». Τα νερά πάνω από το στερέωμα μπήκαν στην ελκτική δύναμη της γης και απελευθερώθηκαν με τη μορφή κατακλυσμού βροχής. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου, ειδικά στους πόλους, έληξε απότομα, και σχηματίστηκαν παγετώνες. Ο κατακλυσμός είχε έρθει σε εκπλήρωση του λόγου του Θεού που δόθηκε στον Νώε. Τα μαστόδοντα και άλλα ζώα παγιδεύτηκαν με τροφή που δεν είχε αφομοιωθεί πλήρως στα στομάχια και τα έντερά τους. Διατηρούνται ακόμη και μέχρι σήμερα ως μαρτυρία.

Τώρα γνωρίζουμε γιατί ο Θεός επέλεξε το ουράνιο τόξο ως σημάδι της διαθήκης Του. Όσο υπήρχαν νερά πάνω από το στερέωμα, η γη δεν μπορούσε να απολαύσει τις άμεσες ακτίνες του ήλιου. Απαιτούνται οι άμεσες ακτίνες του ήλιου για να δημιουργηθεί ένα ουράνιο τόξο, καθώς το ουράνιο τόξο είναι η ανάκλαση και η διάθλαση των άμεσων ακτίνων του ήλιου που λάμπουν πάνω σε αέρα γεμάτο υγρασία, ο οποίος διασπά το φως στα διάφορα πρισματικά χρώματα. Η ύπαρξη ενός ορατού ουράνιου τόξου αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει πλέον δακτύλιος νερών πάνω από τη γη. Εξασφαλίζει επίσης ότι δεν μπορεί ποτέ να συμβεί ξανά πλημμύρα που να καλύπτει ολόκληρο τον πλανήτη. Ο Θεός επέλεξε το ουράνιο τόξο ως σημάδι της διαθήκης Του προς τον άνθρωπο, επειδή αποτελεί απόλυτη εγγύηση ότι μια άλλη πλημμύρα τέτοιας κλίμακας είναι αδύνατη.

Διαθήκες με τον Αβραάμ και τον Ισραήλ

Ο Θεός σύναψε την επόμενη διαθήκη Του με τον Αβραάμ. Αυτή η διαθήκη αφορά κάθε οικογένεια πάνω στη γη. Διατυπώνεται απλά με τα εξής λόγια: «Σε σένα [στο σπέρμα σου] θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης.» (Γεν. 12:3· 22:18) Διάφορες λεπτομέρειες αυτής της διαθήκης επαναλήφθηκαν στον Αβραάμ σε αρκετές άλλες περιπτώσεις, καθώς και στον γιο του Ισαάκ και στον γιο του Ισαάκ, τον Ιακώβ. (Γεν. 26:4· 28:14) Εδώ υπάρχει μια θαυμάσια διαβεβαίωση για όλους τους ανθρώπους, καθώς η διαθήκη προέβλεπε δύο πράγματα: Πρώτον, ότι ο Αβραάμ θα είχε σπέρμα ή απόγονο, και δεύτερον, ότι μέσω του σπέρματος του Αβραάμ θα έρχονταν ευλογίες σε όλες τις οικογένειες της γης.

Λίγο περισσότερο από τέσσερις αιώνες μετά τη σύναψη της διαθήκης Του με τον Αβραάμ, ο Θεός σύναψε διαθήκη με τους γιους του Ισραήλ, τους απογόνους των δώδεκα γιων του Ιακώβ. Είναι γνωστή ως η Διαθήκη του Νόμου. Συνήφθη στο Όρος Σινά. Αφού του δόθηκαν οι διατάξεις του νόμου του Θεού, ο Ισραήλ ενημερώθηκε: «Θα τηρείτε λοιπόν τις διατάξεις Μου, [...] τις οποίες, αν τις τηρήσει κάποιος, θα ζήσει σύμφωνα με αυτές». Με ομόφωνη απόφαση απάντησαν: «Ό,τι είπε ο Κύριος, θα το κάνουμε.» (Λευιτ. 18:5· Ρωμ. 10:5· Εξ. 19:8) Οι γιοι του Ισραήλ αποδέχτηκαν τους όρους της Διαθήκης του Νόμου. Σε αυτή τη διαθήκη πίστευαν ότι είχαν βρει τον δρόμο προς την αιώνια ζωή, και το μόνο που έπρεπε να κάνουν ήταν να τηρήσουν τους όρους αυτής της διαθήκης.

Ο Θεός παρουσίασε μια εικόνα αυτών των δύο διαθηκών — της μιας με τον Αβραάμ και της άλλης με τον λαό του Ισραήλ — μέσω των συζύγων του Αβραάμ, όπως καταγράφεται στη Γαλάτες 4:21-28: «Πείτε μου, εσείς που επιθυμείτε να είστε υπό τον νόμο, δεν ακούτε τον νόμο; Διότι είναι γραμμένο ότι ο Αβραάμ είχε δύο γιους, τον έναν από δούλη, τον άλλον από ελεύθερη γυναίκα. Αλλά εκείνος που ήταν από τη δούλη γεννήθηκε κατά σάρκα· εκείνος όμως από την ελεύθερη, κατά υπόσχεση. Τα οποία είναι αλληγορία· διότι αυτές είναι οι δύο διαθήκες: η μία από το όρος Σινά, η οποία γεννά προς δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ. Διότι αυτή η Άγαρ είναι το όρος Σινά στην Αραβία, και αντιστοιχεί στην Ιερουσαλήμ που είναι τώρα, και βρίσκεται σε δουλεία μαζί με τα παιδιά της. Η όμως Ιερουσαλήμ που είναι επάνω είναι ελεύθερη, αυτή είναι η μητέρα όλων μας. Διότι είναι γραμμένο: «Χαίρε, στείρα που δεν γεννάς· φώναξε και αλαλάζε, εσύ που δεν πονάς· διότι η ερημωμένη έχει πολύ περισσότερα παιδιά από εκείνη που έχει άνδρα». Τώρα λοιπόν, αδελφοί, όπως ήταν ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά της υπόσχεσης».

Γιατί συνήφθη η Διαθήκη του Νόμου; Έχει κρατήσει τον λαό του Ισραήλ σε δουλεία. Μέχρι σήμερα κανένας Εβραίος, εκτός από τον Ιησού, δεν την έχει τηρήσει τέλεια. Ήταν πέρα από τις δυνατότητές τους. Η Διαθήκη του Νόμου συνήφθη για διάφορους λόγους, αλλά ο πρωταρχικός είναι αυτός που αναφέρει ο Παύλος στην Επιστολή προς Γαλάτες 3:24, όπου λέει: «Γι' αυτό ο νόμος ήταν ο παιδαγωγός μας, για να μας φέρει στον Χριστό». Η Διαθήκη του Νόμου ήταν τέλεια. Ωστόσο, κανένας Εβραίος, με εξαίρεση τον Ιησού, δεν τήρησε ποτέ τον νόμο που δόθηκε στον Ισραήλ. Ένας ατελής άνθρωπος δεν μπορεί να τηρήσει έναν τέλειο νόμο.

Ομοίως, κανένας γιος του Αδάμ δεν μπορεί να τηρήσει τον τέλειο νόμο του Θεού, επειδή όλοι είναι «πλασμένοι στην ανομία» και συλληφθέντες στην αμαρτία. (Ψαλ. 51:5) Όλοι είναι ατελείς. Ο νόμος που ο εβραϊκός λαός πίστευε ότι ήταν προς ζωή, ανακάλυψαν ότι ήταν προς θάνατο. Τους καταδίκασε κάτω από την αμαρτία. (Ρωμ. 7:10· Γαλ. 3:22) Τους έδειξε ότι ήταν ατελείς και ότι ο τέλειος νόμος του Θεού ήταν πέρα από τις δυνατότητές τους.

Η Διαθήκη του Νόμου απέδειξε ότι οι ατελείς άνθρωποι, είτε Εβραίοι είτε Εθνικοί, δεν μπορούν να τηρήσουν τον νόμο του Θεού. «Γι' αυτό, όπως μέσω ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθε στον κόσμο, και ο θάνατος μέσω της αμαρτίας, έτσι ο θάνατος επεκτάθηκε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν.» (Ρωμ. 5:12) Επομένως, η Διαθήκη του Νόμου ήταν, όπως προαναφέρθηκε, ένας «παιδαγωγός» που οδηγούσε στον Χριστό ως Σωτήρα και Λυτρωτή της ανθρωπότητας. Ο Κύριός μας Ιησούς ήταν «άγιος, αθώος, αμόλυντος, χωριστός από τους αμαρτωλούς». (Εβρ. 7:26) Τήρησε τον νόμο του Θεού. Αυτό κατέδειξε την τελειότητά Του ως άνθρωπος και, ως εκ τούτου, απέδειξε την ικανότητά Του να πεθάνει ως λύτρο για τον Αδάμ και το γένος του.

Ο νόμος της δικαιοσύνης του Θεού απαιτούσε να δοθεί μια τέλεια ζωή για μια τέλεια ζωή που χάθηκε. (Έξ. 21:23) Ο Αδάμ έχασε την τέλεια ζωή λόγω της αμαρτίας. Πέθανε και ολόκληρο το γένος πέθανε μέσα σ' αυτόν. Ο Χριστός, ένας τέλειος άνθρωπος, ήταν υπάκουος στον νόμο του Θεού. Πέθανε, όχι ως αμαρτωλός, αλλά στη θέση του αμαρτωλού, του Αδάμ. Η ανάσταση του Χριστού με τη μεγάλη δύναμη του Θεού μας δίνει τη βεβαιότητα ότι

ολόκληρο το γένος θα ζήσει μέσα σ' αυτόν. (Πράξ. 17:31) «Διότι, όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν», και θα τους δοθεί η ευκαιρία να αποκατασταθούν στην ανθρώπινη τελειότητα που χάθηκε στην Εδέμ. (Α΄ Κορ. 15:22) Η Διαθήκη του Νόμου δόθηκε για να δείξει την ανάγκη για Σωτήρα και Λυτρωτή. Μέσω του Ιησού Χριστού, όλη η ανθρωπότητα θα έχει και πάλι το προνόμιο της ζωής και της κοινωνίας με τον Θεό.

Η εξέλιξη ενός σπόρου

Η διαθήκη με τον Αβραάμ μιλούσε για έναν «σπόρο» μέσω του οποίου θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης. Τα γεγονότα που καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη δείχνουν ότι ούτε ο Ισαάκ ούτε ο Ιακώβ ήταν ο σπόρος στον οποίο αναφερόταν και ο οποίος θα μπορούσε να φέρει την ευλογία σε όλη την ανθρωπότητα. Η Καινή Διαθήκη μας λέει ότι ο σπόρος ήταν ο Χριστός: «Τώρα, οι υποσχέσεις δόθηκαν στον Αβραάμ και στον σπόρο του. Δεν λέει: “Και στους σπόρους”, σαν να πρόκειται για πολλούς, αλλά σαν να πρόκειται για έναν: “Και στον σπόρο σου”, ο οποίος είναι ο Χριστός.» (Γαλ. 3:16) Ο Χριστός, ο σπόρος του Αβραάμ, πρόκειται να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης σύμφωνα με τη διαθήκη. Αυτός, με τη χάρη του Θεού, γεύτηκε τον θάνατο για κάθε άνθρωπο και έφερε πιο κοντά την εκπλήρωση των υποσχεθέντων ευλογιών. (Εβρ. 2:9) Το σχέδιο του Θεού δεν είναι τυχαίο. Βασίζεται στις αρχές της δικαιοσύνης, της σοφίας, της αγάπης και της δύναμης, διότι όλα τα χαρακτηριστικά του Θεού ενώνονται στην αρμονική εκπλήρωση του σχεδίου Του για τον άνθρωπο.

Όταν γεννήθηκε ο Κύριος, ο άγγελος είπε: «Μη φοβάστε· ιδού, σας φέρνω χαρμόсуна νέα μεγάλης χαράς, τα οποία θα είναι για όλους τους ανθρώπους. Διότι σήμερα γεννήθηκε για σας στην πόλη του Δαβίδ ένας Σωτήρας, ο οποίος είναι ο Χριστός ο Κύριος». Τότε το ουράνιο πλήθος ανακήρυξε: «Δόξα στον Θεό στα ύψη, και ειρήνη επί της γης, καλή θέληση προς τους ανθρώπους». (Λουκάς 2:10, 11, 14) Έχουν περάσει σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια από τότε που ο Χριστός πέθανε στον Γολγοθά, και οι υποσχεθείσες ευλογίες δεν έχουν έρθει ακόμα στη γη. Υπάρχει ένας λόγος γι' αυτό. Βρίσκεται στη διαθήκη που καθιστά την εκκλησία του Ευαγγελίου συγκληρονόμο με τον Χριστό ως τον «σπόρο» που θα ευλογήσει τον κόσμο. Αυτή η μεγάλη αλήθεια, που παραβλέπεται από πολλούς, θα έπρεπε να ενθουσιάζει τον χριστιανό με την προοπτική που φέρνει: «Όλοι είστε ένα εν Χριστώ Ιησού. Και αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση.» — Γαλ. 3:28, 29

Το έργο της παρούσας εποχής από την Πεντηκοστή και μετά δεν ήταν η μεταστροφή του κόσμου. Ο κόσμος δεν έχει συμφιλιωθεί με τον Θεό. Αντίθετα, αυτή η εποχή έχει δει την ανάπτυξη του «σπέρματος» του Αβραάμ, το οποίο περιλαμβάνει τον Χριστό και όσους ανήκουν σ' Αυτόν. Είναι προνόμιο του αληθινού χριστιανού σήμερα να «διακηρύττει τις αρετές Εκείνου» που μας κάλεσε «από το σκοτάδι στο θαυμαστό φως Του». — Α' Πέτ. 2:9

Μια Νέα Διαθήκη

Σε εύθετο χρόνο η πιστή εκκλησία θα ζήσει και θα βασιλεύσει μαζί με τον Χριστό για χίλια χρόνια.

(Αποκ. 20:4,6) Τότε θα ξεκινήσει το έργο της ευλογίας όλων των οικογενειών της γης σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού. Αυτό θα είναι το έργο μιας Νέας Διαθήκης. Ο Ιερεμίας 31:31-34 και η Επιστολή προς Εβραίους 8:8-12 προφητεύουν αυτή τη διαθήκη και τα ευλογημένα αποτελέσματά της για όλες τις οικογένειες της γης: «Θα βάλω τον νόμο Μου μέσα στα σπλάχνα τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι ο λαός Μου. Και δεν θα διδάσκουν πλέον ο ένας τον πλησίον του, ούτε ο ένας τον αδελφό του, λέγοντας: “Γνώρισε τον Κύριο”, διότι όλοι θα Με γνωρίσουν, από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο εξ αυτών, λέει ο Κύριος· διότι θα συγχωρήσω την ανομία τους και δεν θα θυμάμαι πλέον την αμαρτία τους.»

Εδώ υπάρχει η διαβεβαίωση ότι ο άνθρωπος θα επανέλθει σε σχέση διαθήκης με τον Θεό. Η υπόσχεση θα εκπληρωθεί, και ο νόμος του Θεού θα τοποθετηθεί και πάλι στο μυαλό και στην καρδιά των ανθρώπων κατά τη διάρκεια αυτής της χιλιετούς βασιλείας. Όλοι οι εχθροί θα υποταχθούν στα πόδια του Χριστού, και ο τελευταίος εχθρός, ο Θάνατος, θα καταστραφεί. (Α΄ Κορ. 15:25,26) Μόνο οι εσκεμμένα ανυπάκουοι θα αποκοπούν με θάνατο.—Πράξεις 3:23

Όλοι οι πρόθυμοι και υπάκουοι της γης θα γονατίσουν σε λατρεία και κάθε γλώσσα θα «ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, προς δόξα του Θεού Πατέρα» (Φιλ. 2:11). Χαίρομαστε που ο Θεός έχει ένα σχέδιο για την αποκατάσταση του ανθρώπινου γένους — ναι, για την ευλογία όλων των οικογενειών της γης υπό τη Νέα Διαθήκη! Αυτό το σχέδιο θα κορυφωθεί σε αυτό που ο απόστολος

περιγράφει ως «την οικονομία της πληρότητας των καιρών», όταν ο Θεός θα «συγκεντρώσει τα πάντα στον Χριστό, τόσο τα ουράνια όσο και τα επίγεια, μέσα σ' αυτόν» — Εφ. 1:10